

1. Chronika 29

Septuaginta (LXX)

1 καὶ εἶπεν δαυιδ ὁ βασιλεὺς πάσῃ τῇ ἐκκλησίᾳ σαλωμῶν ὁ υἱός μου εἷς δν ἥρέτικεν ἐν αὐτῷ κύριος νέος καὶ ἀπαλός καὶ τὸ ἔργον μέγα ὅτι οὐκ ἀνθρώπῳ ἡ οἰκοδομή ἀλλ' ἡ κυρίῳ θεῷ

2 κατὰ πᾶσαν τὴν δύναμιν ἡτοίμακα εἰς οἴκον θεοῦ μου χρυσίον ἀργύριον χαλκόν σιδηρον ἔνδυλα λίθους σοοι καὶ πληρώσεως καὶ λίθους πολυτελεῖς καὶ ποικίλους καὶ πάντα λίθον τίμιον καὶ πάριον πολύν

3 καὶ ἦτι ἐν τῷ εὐδοκῆσαι με ἐν οἴκῳ θεοῦ μου ἔστιν μοι δὲ περιπεποίημαι χρυσίον καὶ ἀργύριον καὶ ἰδοὺ δέδωκα εἰς οἴκον θεοῦ μου εἰς ὑψος ἐκτὸς ὧν ἡτοίμακα εἰς τὸν οἴκον τὸν ἄγιον

4 τρισχίλια τάλαντα χρυσίον τοῦ ἐκ σουφιρ καὶ ἑπτακισχίλια τάλαντα ἀργυρίου δοκίμου ἔξαλειφθῆναι ἐν αὐτοῖς τοὺς τοίχους τοῦ ἱεροῦ

5 διὰ χειρὸς τεχνιτῶν καὶ τίς ὁ προθυμούμενος πληρῶσαι τὰς χεῖρας αὐτοῦ σήμερον κυρίῳ

6 καὶ προεθυμήθησαν ἄρχοντες τῶν πατριῶν καὶ οἱ ἄρχοντες τῶν υἱῶν ισραὴλ καὶ οἱ χιλιάρχοι καὶ οἱ ἑκατόνταρχοι καὶ οἱ προστάται τῶν ἔργων καὶ οἱ οἰκονόμοι τοῦ βασιλέως

7 καὶ ἔδωκαν εἰς τὰ ἔργα οἴκου κυρίου χρυσίον τάλαντα πεντακισχίλια καὶ χρυσοῦς μυρίους καὶ ἀργυρίου ταλάντων δέκα χιλιάδας καὶ χαλκοῦ τάλαντα μύρια ὀκτακισχίλια καὶ σιδήρου ταλάντων χιλιάδας ἑκατόν

8 καὶ οἵς εὐρέθη παρ' αὐτοῖς λίθος ἔδωκαν εἰς τὰς ἀποθήκας οἴκου κυρίου διὰ χειρὸς αὐτὴν τοῦ γηρσωνι

9 καὶ εὐφράνθη ὁ λαός ὑπὲρ τοῦ προθυμηθῆναι ὅτι ἐν καρδίᾳ πλήρει προεθυμήθησαν τῷ κυρίῳ καὶ δαυιδ ὁ βασιλεὺς εὐφράνθη μεγάλως

10 καὶ εὐλόγησεν ὁ βασιλεὺς δαυιδ τὸν κύριον ἐνώπιον τῆς ἐκκλησίας λέγων εὐλογητὸς εἶ κύριε ὁ θεὸς ισραὴλ ὁ πατὴρ ἡμῶν ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἔως τοῦ αἰῶνος

11 σοὶ κύριε ἡ μεγαλωσύνη καὶ ἡ δύναμις καὶ τὸ καύχημα καὶ ἡ νίκη καὶ ἡ ἴσχυς ὅτι σὺ πάντων τῶν ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς δεοπόζεις ἀπὸ προσώπου σου ταράσσεται πᾶς βασιλεὺς καὶ ἔθνος

12 παρὰ σοῦ ὁ πλοῦτος καὶ ἡ δόξα σὺ πάντων ἄρχεις κύριε ὁ ἄρχων πάσης ἀρχῆς καὶ ἐν χειρὶ σου ἴσχυς καὶ δυναστεία καὶ ἐν χειρὶ σου παντοκράτωρ μεγαλῦναι καὶ κατισχῦσαι τὰ πάντα

13 καὶ νῦν κύριε ἔξιμολογούμεθά σοι καὶ αἰνοῦμεν τὸ ὄνομα τῆς καυχήσεώς σου

14 καὶ τίς εἴμι ἐγὼ καὶ τίς ὁ λαός μου ὅτι ἴσχύσαμεν προθυμηθῆναι σοι κατὰ ταῦτα ὅτι σὰ τὰ πάντα καὶ ἐκ τῶν σῶν δεδώκαμέν σοι

15 ὅτι πάροικοί ἐσμεν ἐναντίον σου καὶ παροικοῦντες ὡς πάντες οἱ πατέρες ἡμῶν ὡς σκιὰ αἱ ἡμέραι ἡμῶν ἐπὶ γῆς καὶ οὐκ ἔστιν ὑπομονή

16 κύριε ὁ θεὸς ἡμῶν πᾶν τὸ πλῆθος τοῦτο ὃ ἡτοίμακα οἰκοδομηθῆναι οἶκον τῷ ὀνόματι τῷ ἅγιῳ σου ἐκ χειρός σού ἐστιν καὶ σοὶ τὰ πάντα

17 καὶ ἔγνων κύριε ὅτι σὺ εἶ ὁ ἑτάξων καρδίας καὶ δικαιοσύνην ἀγαπᾶς ἐν ἀπλότητι καρδίας προεθυμήθην πάντα ταῦτα καὶ νῦν τὸν λαόν σου τὸν εὐρεθέντα ὥδε εἶδον ἐν εὐφροσύνῃ προθυμηθέντα σοι

18 κύριε ὁ θεὸς αβρααμ καὶ ισαακ καὶ ισραηλ τῶν πατέρων ἡμῶν φύλαξον ταῦτα ἐν διανοίᾳ καρδίας λαοῦ σου εἰς τὸν αἰώνα καὶ κατεύθυνον τὰς καρδίας αὐτῶν πρὸς σέ

19 καὶ σαλωμῶν τῷ οἴῳ μου δός καρδίαν ἀγαθὴν ποιεῖν τὰς ἐντολάς σου καὶ τὰ μαρτύριά σου καὶ τὰ προστάγματά σου καὶ τοῦ ἐπὶ τέλος ἀγαγεῖν τὴν κατασκευὴν τοῦ οἴκου σου

20 καὶ εἶπεν δαυιδ πάσῃ τῇ ἐκκλησίᾳ εὐλογήσατε κύριον τὸν θεὸν ὑμῶν καὶ εὐλόγησεν πᾶσα ἡ ἐκκλησία κύριον τὸν θεὸν τῶν πατέρων αὐτῶν καὶ κάμψαντες τὰ γόνατα προσεκύνησαν τῷ κυρίῳ καὶ τῷ βασιλεῖ

21 καὶ ἔθυσεν δαυιδ τῷ κυρίῳ θυσίας καὶ ἀνήνεγκεν ὄλοκαυτώματα τῷ θεῷ τῇ ἐπαύριον τῆς πρώτης ἡμέρας μόσχους χιλίους κριοὺς χιλίους ἄρνας χιλίους καὶ τὰς σπονδὰς αὐτῶν καὶ θυσίας εἰς πλῆθος παντὶ τῷ ισραηλ

22 καὶ ἔφαγον καὶ ἔπιον ἐναντίον κυρίου ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ μετὰ χαρᾶς καὶ ἐβασίλευσαν ἐκ δευτέρου τὸν σαλωμῶν οἴόν δαυιδ καὶ ἔχρισαν αὐτὸν τῷ κυρίῳ εἰς βασιλέα καὶ σαδωκ εἰς ἱερωσύνην

23 καὶ ἐκάθισεν σαλωμῶν ἐπὶ θρόνου δαυιδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ καὶ εὐδοκήθη καὶ ἐπήκουσαν αὐτοῦ πᾶς ισραηλ

24 οἱ ἄρχοντες καὶ οἱ δυνάσται καὶ πάντες οἱ τοῦ βασιλέως δαυιδ πατρὸς αὐτοῦ ὑπετάγησαν αὐτῷ

25 καὶ ἐμεγάλυνεν κύριος τὸν σαλωμῶν ἐπάνωθεν ἐναντίον παντὸς ισραηλ καὶ ἔδωκεν αὐτῷ δόξαν βασιλέως ὃ οὐκ ἐγένετο ἐπὶ παντὸς βασιλέως ἔμπροσθεν αὐτοῦ

26 καὶ δαυιδ οἱ δυνάσται εἰσσαι ἐβασίλευσεν ἐπὶ ισραηλ

27 ἔτη τεσσαράκοντα ἐν χειρῶν ἔτη ἑπτὰ καὶ ἐν ιερουσαλημ ἔτη τριάκοντα τρία

28 καὶ ἐτελεύτησεν ἐν γήραι καλῷ πλήρης ἡμερῶν πλούτῳ καὶ δόξῃ καὶ ἐβασίλευσεν σαλωμῶν οἱδος αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ

29 οἱ δὲ λοιποὶ λόγοι τοῦ βασιλέως δαυιδ οἱ πρότεροι καὶ οἱ ὕστεροι γεγραμμένοι εἰσὶν ἐν λόγοις σαμουηλ τοῦ βλέποντος καὶ ἐπὶ λόγων ναθαν τοῦ προφήτου καὶ ἐπὶ λόγων γαδ τοῦ βλέποντος

30 περὶ πάσης τῆς βασιλείας αὐτοῦ καὶ τῆς δυναστείας αὐτοῦ καὶ οἱ καιροί οἱ ἐγένοντο ἐπ' αὐτῷ καὶ ἐπὶ τὸν ισραηλ καὶ ἐπὶ πάσας βασιλείας τῆς γῆς